L. 3. Kraków, dnia 10. Marca 1892. Rocznik XIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

STATUT EMERYTALNY

dla urzędników i sług Magistratu

stoł król. miasta Krakowa,

uchwalony na posiedzeniach Rady miejskiej

w dniach 3. i 10. lipca 1873. wraz ze wszystkiemi późniejszemi zmianami i uzupełnieniami,*)

oraz

postanowienie Rady miejskiej względem utworzenia funduszu emerytalnego

z dnia 3. lipca 1873.

A. STATUT EMERYTALNY.

ROZDZIAŁ I.

O prawach do emerytury.

§. 1.

Każdy urzędnik i sługa gminy miasta Krakowa, pobierający płacę etatową, ma prawo do emerytury dla siebie i dla swej rodziny, jeżeli zachodzą następujące warunki:

a) jeżeli wstępujący po 1-ym lipca 1873. do służby miejskiej nie liczył więcej nad 40 lat wieku — albo wstępując po dojściu tego wieku miał przez Zwierzchność gminną zapewnioną emeryturę;
b) jeżeli przynajmniej przez lat dziewięć w służbie gminy zostawał;
c) jeżeli udowodnił nieudolność swoją do dalszéj służby z przyczyn fizycznych lub umysłowych, i na tej podstawie od obowiązków służbowych uwolnionym został;
d) jeżeli opłacał składki emerytalne na ustanowienie funduszu emerytalnego przeznaczone;
e) jeśli bez własnego przewinienia ze służby uwolnionym został.

§. 2.

Urzędnikom ze służby rządowej, lub innej gminy Państwa Austryackiego, nawet po 40ym roku życia do służby gminy krakowskiej bezpośrednio przechodzącym, będą za uchwałą Rady miejskiej do emerytury wliczane te lata służby, które im według ustaw przy tamtych władzach obowiązujących, przy przejściu na stan spoczynku do wymiaru emerytury policzone być mogły.

§. 3.

Urzędnik, który 50ty rok życia ukończył, a słudzy którzy doszli lat 60, mają prawo bez udowodnienia nieudolności, żądać przeniesienia na stan spoczynku, jeżeli pierwsi przynajmniej 20 a drudzy 25 lat w służbie gminy zostawali.

§. 4.

Urzędnik nawet stały i każdy sługa miejski, który wysłużył lat 36 lub doszedł wieku lat 65, może być bez podania przyczyny od dalszéj służby przez Zwierzchność gminną uwolnionym.

§. 5.

Dodatki do pensyi:*) funkcyjne lub na mieszkanie, i jakiekolwiek inne emolumenta służbowe nie wliczają się przy wymierzaniu emerytury do płacy etatowej.

§. 6.

Urzędnikom i sługom miasta Krakowa, którzy przed wejściem w życie niniejszej ustawy do służby miejskiej wstąpili, policzone będą wszystkie lata służby, które według dotychczasowych przepisów policzone być winny; — pensya jednak emerytalna wymierzoną będzie podług korzystniejszych dla nich przepisów ustawy niniejszej, albo ustawy emerytalnej rządowej.

§. 7.

Wdowy po urzędnikach lub sługach miejskich mają prawo do pensyi emerytalnej:

*) Statut emerytalny uchwaliła Rada na wniosek Sekcyi III. przedstawiony przez r. m. Dra Andrzeja Rydzowskiego. (Protokół obrad Rady miej. tom. III. str. 300. i 307).

*) Wedle art. IV., alinea ostatnia, uchwalonych przez Radę miejską w dniach 22. i 28. czerwca 1875. *Postanowień względem uregulowania płac urzędników i sług Magistratu oraz Wydziału ruchunkowego m. Krakowa*, dodatek osobisty przy wymiarze emerytur winien być liczony. (Dziennik rozporządzeń dla M. Krakowa z r. 1881. str. 50.)

a) jeżeli zmarły małżonek sam nabył prawa do emerytury lub takową już pobierał:
b) jeżeli urzędnik lub sługa miejski nie zawarł ślubów małżeńskich po 60 roku życia, albo już po przeniesieniu na stan spoczynku.

Każdy urzędnik i sługa gminy obowiązanym jest donieść Zwierzchności gminnej o zawarciu związku małżeńskiego.

§. 8.

Sierotom małoletnim po zmarłych urzędnikach lub sługach miejskich, należy się pensya sierocińska lub datek na wychowanie.

§. 9.

Sieroty po urzędnikach: chłopcy do skończonego 20. a dziewczęta do skończonego 18. roku; sieroty zaś po sługach bez różnicy płci do skończonego 18. roku życia, mają prawo do pobierania pensyi sierocińskiej lub datku na wychowanie.

§. 10.*)

Urzędnik pobierający emeryturę utraca do niej prawo:
a) gdyby się dopuścił zbrodni lub też przestępstwa z chciwości zysku pochodzącego;
b) gdyby prowadził życie zgorszenie wywołujące.

Wdowa traci prawo do pensyi emerytalnej:
a) gdy zawrze powtórne śluby małżeńskie;
b) gdyby się dopuściła zbrodni — albo też przestępstwa z chciwości zysku pochodzącego;
c) gdyby prowadziła życie zgorszenie wywołujące;
d) jeżeli z mężem sądownie z własnej winy rozłączoną została — albo
e) jeżeli go samowolnie opuściła.

§. 11.

Sierota traci pensyę sierocą lub datek na wychowanie:
a) w razie zamęścia;
b) gdyby się dopuściła zbrodni lub też przestępstwa z chciwości zysku pochodzącego;
c) gdyby prowadziła życie niemoralne.

§. 12.

Wdowa z powodu zamęścia utracająca pensyę, — po powtórnem owdowieniu wraca do poboru pensyi emerytalnej.

Jeżeli jednak nabyła po drugim mężu prawa do emerytury, lub ma z majątku drugiego męża zaopatrzenie, wtedy fundusz emerytalny gminny tylko dopłacać będzie różnicę pomiędzy poprzednią a ostatnią pensyą emerytalną, lub dochodem z majątku męża pobieranym.

*) Pierwszy ustęp uchwalony przez Radę miejską na posiedzeniu w dniu 21. kwietnia 1881. na wniosek Sekcyi III. przedstawiony przez r. m. Stefana Muczkowskiego. (Prot. obrad Rady m. tom V. str. 623).

ROZDZIAŁ II.

O wymiarze emerytury.

§. 13.

Emerytura wymierzaną będzie urzędnikom i sługom miejskim:

1. po wysłużonych latach dziewięciu w $1/4$ części płacy rzeczywiście pobieranej;
2. za każdy rok następny całkowicie w służbie spędzony $1/36$ część tejże płacy.

Pensya emerytalna nie może przewyższać ostatniej płacy w czynnej służbie pobieranej.

Ułamki lat służby nie będą liczone.

Emerytura urzędnika lub sługi liczyć się ma od 1go dnia następnego miesiąca, w którym zamknięto mu płacę.

§. 14.

Urzędnik lub sługa bez własnej winy po latach dwóch służby uwolniony, będzie miał wypłaconą jednoroczną pensyę jako odprawę.

§. 15.

Urzędnik lub sługa na emeryturze zostający do chwilowego pełnienia obowiązków powołany, pobierać będzie oprócz pensyi emerytalnej, połowę pensyi przywiązanej do urzędu, który mu prowizorycznie powierzonym został; jeżeli zaś otrzyma stałą posadę, wtedy ustaje wypłata emerytury, choćby nowa płaca niższą była od emerytury; jednakże przy powtórnem przejściu na spoczynek, tak lata poprzedniej, jak i ostatniej stałej służby, przy wymiarze emerytury policzone mu będą.

W pierwszym razie nie będzie obowiązany opłacać składek na utworzenie funduszu emerytalnego pobieranych.

Gdyby urzędnik emerytowany, powołany do prowizorycznego pełnienia urzędu, później urząd ten stale otrzymał, wtedy mogą i lata prowizorycznego sprawowania urzędu być przy ponownym wymiarze emerytalnej pensyi uwzględnione, jeżeli otrzymawszy stały urząd, wniesie zaraz w pierwszym roku składki emerytalne od płacy, przez czas prowizorycznego pełnienia obowiązków pobieranéj.

§. 16.

Wdowy po urzędnikach i sługach, do pensyi wdowiej prawo mające, pobierać będą od dnia śmierci męża połowę tej pensyi emerytalnej, do jakiéj zmarły mąż prawa nabył, lub jaką już miał przyznaną. Pensya jednakże wdowy po urzędniku niższą od 150 złr. a po słudze miejskim niższą od 72 złr. być nie może.

§. 17.

Jeżeli zmarły mąż nie nabył jeszcze prawa do emerytury, wtedy wdowa tytułem odprawy będzie miała wypłaconą na raz jeden połowę rocznej płacy męża.

To prawo mają także sieroty, jeżeli matka nie żyje.

§. 18.*)

Oddalenie urzędnika ze służby z powodu przekroczeń służbowych, o ile takowe nie pochodzą z chęci zysku na szkodę gminy m. Krakowa popełnionego, nie pozbawia żon prawa do emerytury a dzieci prawa do dodatku na wychowanie.

Emerytura a względnie datek na wychowanie od pierwszego dnia następnego miesiąca po oddaleniu urzędnika wedle prawideł §§. 16. i 17. wskazanych wymierzoną będzie.

Jeżeli oddalony urzędnik otrzyma znów przy gminie krakowskiej, innym urzędzie lub instytucyi stałą posadę, wtedy wypłata pensyi żony lub datku na wychowanie ustaje.

Żonom lub dzieciom sług miejskich w wypadkach w ustępie pierwszym powyżej przewidzianych, wypłaconą zostanie na raz jeden połowa rocznéj płacy męża.

§. 19.

Wdowa po urzędniku lub słudze otrzyma na każde dziecko, które wieku normalnego nie doszło, $^1/_6$ część pensyi emerytalnej męża jako datek na wychowanie.

Jeżeli będzie więcej jak troje dzieci do zaopatrzenia, wtedy połowa pensyi emerytalnej męża pomiędzy wszystkie dzieci równo rozdzieloną zostanie.

§. 20.

Gdyby pensya dla wdowy według §. 16 z dodatkiem na wychowanie dzieci należnym, przewyższała pensyę emerytalną męża, wtedy pensya wdowy do wysokości połowy pensyi emerytalnej męża na tak długo zredukowaną zostaje, dopóki dodatek na wychowanie dzieci przez śmierć lub dojście do wieku normalnego nie zniży się do takiej kwoty, iż emerytura zmarłemu mężowi należna, wystarczy na płacenie wyższej pensyi dla wdowy i zaopatrzenie dla pozostałych dzieci.

§. 21.

Jeżeli matka umrze, nie ma prawa, lub utraciła prawo do pensyi wdowiej, wtedy każde dziecko, które wieku normalnego nie doszło, otrzyma datek na wychowanie $^1/_4$tej pensyi emerytalnej ojca wyrównywający.

Jeżeli jest więcej jak czworo dzieci, pensya emerytalna ojca pomiędzy nich równo rozdzieloną zostanie.

Dopiero gdy przez śmierć lub dojście wieku normalnego liczba sierót zmniejszy się do czterech, każda z nich nabędzie prawa do $^1/_4$ części pensyi emerytalnej ojca.

§. 22.

Sieroty dla ułomności fizycznych lub umysłowych na siebie zapracować nie mogące, otrzymują nawet po dojściu wieku normalnego dar z łaski, który Zwierzchność gminna stale lub czasowo wyznaczy.

§. 23.

Urzędnikom nie mającym jeszcze prawa do emerytury, którzy z powodu służby popadli w kalectwo, zapewnia Zwierzchność zaopatrzenie nieprzechodzące najniższej pensyi emerytalnej, a w razie ich śmierci, wdowy i sieroty po nich pozostałe nabędą prawa do pensyi wdowiej — i datku na wychowanie, w stosunku przyznanej lub należnej zmarłemu emerytury.

§. 24.

Pensya emerytalna przez lat dwa z winy pobierającego z kasy nie podniesiona, przepada na na korzyść funduszu emerytalnego.

§. 25.

Statut niniejszy nie rozciąga się na dyrektorów i nauczycieli szkół miejskich, oraz na pozostałe po nich wdowy i sieroty, dla których pensya według ustaw emerytalnych krajowych wymierzaną będzie.

B. POSTANOWIENIE
Rady miejskiéj z dnia 3. lipca 1873.
względem utworzenia funduszu emerytalnego
dla urzędników i sług Magistratu krakowskiego. *)

Art. 1.

Celem uwolnienia w przyszłości funduszu miejskiego od płacenia emerytur wysłużonym urzędnikom i sługom miejskim, oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom, będzie ustanowiony oddzielny emerytalny fundusz miejski.

Art. 2.

Do funduszu emerytalnego miejskiego mają wpływać od dnia 1go lipca 1873 r.

a) płace interkalarne etatowych urzędników i sług miejskich, z potrąceniem wydatków na zastępców;
b) opłaty wyrównywające jednomiesięcznej płacy, pobierane w 20 ratach miesięcznych od urzędników i sług miejskich, otrzymujących pierwszą etatową posadę przy Magistracie miasta Krakowa i zakładach miejskich;
c) jednorazowe opłaty od urzędników i sług miejskich etatowych, przy każdem podwyższeniu płacy etatowej wnoszone, w kwocie odpowiadającej różnicy pomiędzy ostatnią a nowo przyznaną płacą miesięczną;

*) §. 18 w odmiennéj od pierwotnéj osnowie uchwaliła Rada na posiedzeniu w dniu 21. kwietnia 1881. na wniosek Sekcyi III. przedstawiony przez r. m. Stefana Muczkowskiego. (Prot. obr. Rady m. t. V. str. 623.)

*) Uchwaliła Rada miejska na posiedzeniu w dniu 3go lipca 1873. na wniosek Sekcyi III. przedstawiony przez r. m. Dra Andrzeja Rydzowskiego. (Protokół obrad Rady m. tom III str. 299).

d) opłaty po 2% od pensyi etatowych urzędników i sług miejskich z wyłączeniem wszelkich dodatków funkcyjnych;
e) dary z łaski i zapisy funduszowi emerytalnemu miejskiemu zrobione;
f) kary porządkowe na urzędników i sługi miejskie orzekane.

Art. 3.

Fundusz ten będzie w kasie miejskiej administrowany, przez komisyę, złożoną z Prezydenta miasta lub jego zastępcę, z radcy miejskiego i najstarszego rangą urzędnika etatowego miejskiego i ma być uważany jako własność urzędników i sług miejskich tak w czynnej służbie jak i na emeryturze zostających.

Art. 4.

Procenta od wpływów w art. 2. wyszczególnionych będą obracane na opłaty pensyi emerytalnych, a resztę dopłacać będzie fundusz miejski.

Komisya funduszem emerytalnym administrująca może jednak za zezwoleniem Rady miejskiej, funduszu tego użyć na zabezpieczenie w Towarzystwach prywatnych renty lub kapitału po śmierci, lub po dojściu pewnego wieku urzędników Magistratu krakowskiego.

Art. 5.

Jeżeli fundusz emerytalny wzrośnie do wysokości na opłacenie wszystkich pensyj emerytalnych wystarczającej, opłaty przez urzędników miejskich wnoszone, według potrzeby zmniejszone lub zniesione — jeżeliby zaś na nowo okazał się niedostatecznym, na nowo w miarę potrzeby zaprowadzone będą.

Art. 6.

Z powyższem terminem komisya administrująca funduszem emerytalnym wchodzi w prawo czynienia do Rady miejskiej wniosków względem wymiaru emerytur dla urzędników i sług miejskich, oraz dla pozostałych po nich wdów i sierót.

Art. 7.

Komisya administrująca obowiązaną jest składać corocznie Radzie miejskiej sprawozdanie o obrocie funduszu emerytalnego. *)

---

*) Fundusz emerytalny wynosił z końcem grudnia 1890 r.

w papierach	19.400 zła.	— ct.
w gotówce	18.085 „	36 „
na hipotece szkoły na Dajworze	66.000 „	— „
czyli łącznie kwotę	103.485 zła.	36 ct.

Fundusz emerytalny urzędników i sług Magistratu i Urzędów miejskich wypożyczył w skutek uchwały Rady miejskiej z dnia 12. listopada 1885. swój kapitał w kwocie 78.000 zła. na budowę szkoły na Dajworze w Dz. VIII. pod następującymi warunkami:

a) Kapitał wypożyczony ma być intabulowany na wybudować się mającej szkole, na rzecz funduszu emerytalnego, budynek zaś sam ma być zaasekurowany.

b) Kapitał ten ma zwrócić Gmina funduszowi emerytalnemu w ratach rocznych po 3.000 zła. począwszy od dnia 1-ego stycznia 1887.

c) Raty zwrócone lokować będzie komisya emerytalna korzystnie, a procenta od tych rat przelewane będą do funduszu miejskiego w myśl art. 4. uchwały Rady miejskiej z dnia 3 lipca 1873.

d) Kontrakt pożyczki będzie zawarty notaryalnie, a do podpisania takowego upoważnia Rada Prezydenta miasta, oraz r. m. Baranowskiego i Gwiazdomorskiego.

(Dziennik rozporz. dla m. Krakowa z r. 1885. str. 156).—

Do L. Mgtu $\frac{34211}{V.}$

OBWIESZCZENIE.

wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 5. grudnia 1891. L. 93655.

C. k. Ministerstwo obrony krajowéj w porozumieniu z c. i k. państwowém Ministerstwem wojny wyznaczyło w myśl §. 51. ustawy z 11. czerwca 1879. (Dz. u. p. L. 93.) **wynagrodzenie płacić się mające** w Galicyi **przez skarb wojskowy**, w czasie od 1. stycznia do końca grudnia 1892. r. **za obiad, który podczas przemarszu należy się żołnierzom od ponoszącego kwaterunek**, począwszy od zastępcy oficera, aż do najniższego stopnia w następujących kwotach: a) 23 ct. dla miasta Lwowa, b) $21\frac{1}{2}$ ct. dla miasta Krakowa i c) 16 ct. dla reszty stacyj przechodowych.

Co się niniejszém w skutek reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowéj z 27. listopada 1891. L. $\frac{21354}{4459}$ IIb. do powszechnéj podaje wiadomości.

L. $\frac{2898}{III.}$

OBWIESZCZENIE.

Wydział Rady powiatowéj krakowskiéj odezwą z dnia 22. stycznia b. r. L. 206, zawiadomił Magistrat, iż czas swego urzędowania powiększył, a przytem **zmienił** w ten sposób, że **godziny urzędowania** trwają od 9. rano do 1. po południu i od 4. do 6. po południu, z têm nadmienieniem, że biura Wydziału i dziennik podawczy dla władz i dla publiczności otwarte będą tylko od godziny 9. rano do godziny 1. po południu, a w niedzielę i święta od godziny 10. do godz. 12. w południe. Zmiana ta weszła w życie z dniem 1-go lutego 1892. r.

Co się podaje do publicznéj wiadomości.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa,
dnia 15. lutego 1892.

L. 801/91.

OBWIESZCZENIE.

Tutejsza reprezentacya Zboru izraelickiego doniosła Magistratowi, iż w dniu 20. października r. z. wobec wydelegowanych przez Magistrat pp. Komisarzy politycznych, odbyły się **wybory uzupełniające do Reprezentacyi Zboru izraelickiego**, których wynik okazał się następujący:

Wybranymi zostali:

do Koła I.

Na starszego: p. Mendelsburg Albert.

Na radców: p. Prof. Dr. Oetinger,
p. Dr. Propper Jan Albert,
p. Ehrenpreis Maks,
p. Dr. Jurowicz Izydor.

Do Koła II.

Na starszego: p. Landau Hirsch,
Na radców: p. Bober Jakób,
p. Eichhorn Baruch,
p. Jakobsohn Nachem,
p. Margulies Łazarz.

Do Koła III.

Na starszego: p. Goldgart Abraham,
Na radców: p. Cypres Peretz,
p. Pam Feiwel,
p. Rittermann Salomon,
p. Lauer Fischel,
p. Censer Józef,
tenże ostatni na zastępcę do końca kadencyi, t. j. do dnia ostatniego grudnia 1893 r. w miejsce zmarłego Jännera Hirscha.

Ukonstytuowanie uzupełnionéj Reprezentacyi Zboru nastąpiło w dniu 3. stycznia b. r. w ten sposób, iż prezydentem Zboru wybranym został p. Albert Mendelsburg, zaś wiceprezydentem p. Hirsz Landau.

Co się podaje do publicznéj wiadomości.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa d. 20. lutego 1892.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1. do 29. lutego 1892. złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione:

Art. 30. Zegarek
„ 31. 1 złoty austr.
„ 32. Łańcuszek.
„ 33. Książka do nabożeństwa.
„ 34. 3 klucze.
„ 35. Kołnierz futrzany.
„ 36. Kółko od łańcuszka.
„ 37. Kaftanik.
„ 38. Rękawiczki.
„ 39. Widelec srebrny.
„ 40. Portmonetka z kwotą 1 złr. 6 cnt.
„ 41. Woreczek z kwotą 50 cnt.
„ 42. Woreczek z kwotą 4 złr. 59 cnt.
„ 43. Woreczek z kwotą 32 cnt.
„ 44. Łańcuszek złoty.
„ 45. Zegarek srebrny.
„ 47. Zegarek srebrny z łańcuszkiem.
„ 48. Kupony.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże udowodnili; w przeciwnym bowiem razie, po upływie jednego roku, nabędą znalazcy niektórych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat, staną się ich właścicielami. —

Kraków dnia 29. lutego 1892 r.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego, ul. Karmelicka l. 4.